

Abstrakt (česky)

Tato práce se zabývá prostorem v japonské vědecko-fantastické literatuře 60. let 20. století. Cílem je zjistit specifika japonského prostoru v dílech s apokalyptickým koncem. Teoretická část práce se věnuje konceptu možných světů, různým přístupům k pojetí prostoru, a především teorii fikčních světů, kterou používám jako hlavní metodologii práce. V praktické části dochází k topoanalýze a srovnání tří vybraných literárních děl: Čtvrtá doba meziledová (Dai jon kampsjóki 第四間氷期, 1959) od Abeho Kóbóa 安部公房 (1924-1993), *Deset biliónů dní a sto biliónů nocí* (Hjaku oku no hiru to sen oku no joru 百億の昼と千億の夜, 1967) od Micuseho Rjúa 光瀬竜 (1928-1999) a Potopení Japonska (Nihon činbocu 日本沈没) od Komacua Sakjóa 小松左京 (1931-2011). V topoanalýze se zaměřuji hlavně na vliv ostrovní polohy Japonska a roli oceánu.